

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE
ANTWERPEN**

TWEEDE KAMER

Sententie dd. 30.05.2013

Inzake **TAA/SH/ 0140 /2013**

Meester **X**,
advocaat bij de balie van ...
kantoorhoudend te ...

hebbende als raadsman mr. Y, advocaat te ...

I . DE PROCEDURE

De voorzitter van de tuchtraad heeft Mr. X bij aangetekend schrijven van 26.02.2013 opgeroepen om te verschijnen voor de Tuchtraad voor Advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Antwerpen, kamer 2, op de zitting van donderdag 28.03.2013 te 14uur.

De zaak werd verdaagd naar de zitting van 25.04.2013, waarop de zaak behandeld werd.

Mr. X was aanwezig en werd bijgestaan door mr. Y.

De tuchtraad heeft de zaak op verzoek van mr. X behandeld met open deuren.

Stafhouder Z van de balie te ... werd gehoord in haar verslag

De uitspraak gebeurt met open deuren.

II. TENLASTELEGGINGEN

Mr. X werd opgeroepen om zijn verdediging waar te nemen en om uitspraak te horen doen over de volgende feiten die hem ten laste worden gelegd :

“Tekortkoming aan zijn plichten van waardigheid neergelegd in art. 455 Ger. W. door zijn financiële verplichtingen ten aanzien van BANK A niet na te leven, dit alles gekoppeld aan het feit dat hij voor niet-betaling van schuldeisers werd veroordeeld bij beslissing van de tuchtraad dd. 05.05.2011 én de tuchtraad van beroep dd. 24.04.2012.”

M.b.t. deze feiten en tuchtrechtelijke kwalificatie wordt tevens uitdrukkelijk verwezen naar artikel 456 van het Gerechtelijk Wetboek.

De tuchtraad stelt vast dat in de dagvaarding een materiële vergissing staat waar verwezen wordt naar de beslissing van de tuchtraad van beroep dd. 24.04.2012 en allicht bedoeld werd de beslissing dd. 13.02.2013. De tenlastelegging dient bijgevolg verbeterd te worden als volgt:

“Tekortkoming aan zijn plichten van waardigheid neergelegd in art. 455 Ger. W. door zijn financiële verplichtingen ten aanzien van BANK A niet na te leven, dit alles gekoppeld aan het feit dat hij voor niet-betaling van schuldeisers werd veroordeeld bij beslissing van de tuchtraad dd. 05.05.2011 én de tuchtraad van beroep dd. 13.02.2013.”

III DE FEITEN.

De stafhouder van de balie te ... werd gevat door een schrijven dd. 30.05.2012 van de stafhouder te ..., met als bijlage een verzoek van mr. D dd. 29.12.2011 om toelating te krijgen voor een invordering tegen mr. X ten verzoeken van BANK A uit hoofde van een opeisbaar gesteld krediet met een saldo van 26.310,60 euro.

Met schrijven dd. 06.06.2012 deelt de stafhouder van ... aan mr. X mee dat hij naar aanleiding van deze zaak een tuchtonderzoek opende en riep hij mr. X op voor tuchtverhoor op 27.06.2012.

Op verzoek van mr. X en zijn raadsman werd het tuchtverhoor uitgesteld naar 11.09.2012.

Op het ogenblik van de opening van deze tuchtzaak liep er een tuchtprocedure in beroep tegen mr. X voor gelijkaardige feiten waarvoor hem bij sententie dd. 24.04.2012 een schorsing van twee maanden, waarvan veertien dagen effectief, was opgelegd. Deze tuchtprocedure werd ingesteld met dagvaarding dd. 13.02.2012

Bij sententie dd. 13.02.2013 hervormde de tuchtraad van beroep deze beslissing en werd de sanctie van waarschuwing opgelegd.

Voordien was mr. X voor gelijkaardige en andere feiten al tuchtrechtelijk veroordeeld tot een schorsing van zes maanden met uitstel gedurende drie jaar bij sententie dd. 05.05.2011.

Bij gelegenheid van de voortzetting van het tuchtverhoor deelde mr. X mee dat een regeling was tussengekomen.

Het tuchtverhoor werd in voortzetting gezet voor verificatie van de betaling op 09.10.2012, en alsdan werd vastgesteld dat mr. X inderdaad op 10.09.2012 een saldo van 18.189,69 euro had terugbetaald.

Met schrijven dd. 13.11.2012 deelde de stafhouder mee tuchtvervolgning te zullen instellen.

IV HET VERWEER

Mr. X erkent in de besluiten van zijn raadsman dat er een betalingsachterstand was bij BANK A als gevolg van de financiële problemen die hij kende en die al aanleiding gaven tot eerdere tuchtveroordelingen.

Hij laat ook gelden dat hij de opzegging van het krediet betwistbaar vond en dat er tegenover het krediet nog vorderingen stonden van zijn kantoor uit hoofde van voor A geleverde prestaties, waarbij er onenigheid bestond over het toe te passen ereloontarief.

Hij erkent dat de feiten laakbaar waren maar betwist dat ze een inbreuk op de waardigheid betekenen.

In ondergeschikte orde vraagt hij een eventuele sanctie te beperken tot de lichtst mogelijke.

Hij merkt op dat klaarblijkelijk in deze zaak onmiddellijk, binnen de week na de brief van de stafhouder te ..., tuchtonderzoek geopend werd.

V. .BEOORDELING.

De tuchtraad stelt vast :

- dat de schuldvordering van BANK A opeisbaar gesteld werd einde 2011;
- dat BANK A aanvankelijk een vordering stelde van 26.310,60 euro, waarvoor zij mr. X in gebreke stelde bij brief van 19.12.2011 en merkwaardig genoeg tegelijk een advocaat aanstelde voor het leggen van uitvoerend onroerend beslag;
- dat mr. D bij brief van 29.12.2011 toelating tot beslagprocedure vroeg aan de stafhouder van ...;
- dat de stafhouder van ... pas met schrijven dd. 30.05.2012 de stafhouder te ... in kennis stelde van het verzoek om toelating van mr. D dd. 29.12.2011.
- dat de stafhouder van ... onmiddellijk per brief van 06.06.2012 een tuchtonderzoek opende en mr. X opriep voor tuchtverhoor zonder eerst informatie bij hem in te winnen omtrent de aard van de onbetaalde vordering;

- dat er in augustus-september 2012 een minnelijke regeling werd getroffen en dat een saldo van 18.189,69 euro betaald werd op een initiële vordering van 26.310,60 euro, en dat dus dient aangenomen te worden dat er betwisting bestond en er een verrekening van wederzijdse vorderingen gebeurde;

- dat deze buitengerechtelijke regeling en uitvoering ervan plaatsvonden binnen een termijn van ca. drie maanden na de brief van de stafhouder van 06.06.2012;

- Deze vaststellingen doen besluiten dat het ten laste gelegde feit samenvalt met de gelijkaardige feiten die leidden tot de sententie in beroep dd. 13.02.2013.

Bovendien is de tuchtraad van mening dat niet iedere schuld, privaats of professioneel, ipso facto een inbreuk op de waardigheid uitmaakt.

Telkens dient een beoordeling in concreto te gebeuren (zie STEVENS, J., Regels en gebruiken van de advocatuur te Antwerpen, 2° ed., 889 in fine met verwijzing naar sententies dd. 26.05.1986 en 13.03.1987).

Zo kan rekening gehouden worden met het al dan niet geheel of gedeeltelijk betwist karakter van de schulden, het treffen van een buitengerechtelijke regeling binnen redelijke termijn e.d.

In casu moest de vordering van BANK A blijkbaar gecompenseerd worden met vorderingen van mr. X, hetgeen pas na onderhandelingen minnelijk kon geregeld en uitgevoerd worden.

De tuchtraad is dan ook van oordeel dat aan mr. X ten dezen geen sanctie dient te worden opgelegd en spreekt hem vrij.

**OM DEZE REDENEN
DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED VAN
HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN,**

Rechtsprekend in tuchtzaken, in eerste aanleg tegensprekelijk

Verklaart de tuchtvervolgning toelaatbaar;

Verklaart de tenlastelegging niet bewezen en spreekt mr. X er van vrij.

Houdt de uitspraak over de kosten aan.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

Stafhouder Michel Vanbuul, Voorzitter, advocaat balie Tongeren

De assessoren :

Stafhouder Luc Savelkoul, advocaat balie Hasselt

Mr. Marc Witters, advocaat balie Hasselt

Mr. Jan Dyck, advocaat balie Antwerpen

Mr. Dirk Loos, advocaat balie Antwerpen

Was aanwezig bij de behandeling:

de secretaris, Mr. Mieke De Troetsel, advocaat te Antwerpen

Waren aanwezig bij de uitspraak :

Stafhouder Michel Vanbuul, Voorzitter

De secretaris Mr. Mieke De Troetsel

Aldus geweest en uitgesproken te Antwerpen op 30 mei 2013.

Mr. M. Vanbuul
Voorzitter

Mr. M. De Troetsel
Secretaris

Mr. L. Savelkoul
Assessor

Mr. M. Witters
Assessor

Mr. J. Dyck
Assessor

Mr. D. Loos
Assessor